

Kompleksowa opieka dla osób, które doświadczyły handlu ludźmi – Z perspektywy pracy socjalnej

PRAKTYCZNY PORADNIK
opracowany przez Grupę Warnath

Kompleksowa opieka dla osób, które doświadczyły handlu ludźmi – Z perspektywy pracy socjalnej

PRAKTYCZNY PORADNIK opracowany przez Grupę Warnath

„Zbyt mało rządów dostrzega wartość inwestowania w znaczący system opieki i wsparcia dla osób, które doświadczyły handlu ludźmi. Odpowiednie świadczenia stanowią fundament dobrych praktyk, które pozwalają właściwie zająć się przypadkami handlu ludźmi. Inwestycja w świadczenie usług wspierających odbudowę życia osób, które wpadły w pułapkę handlu ludźmi, to nie tylko słuszny kierunek działań; to również jedna z najlepszych inwestycji, jakie państwo może podjąć, aby zwiększać udział ofiar w skutecznym ściganiu sprawców oraz zapobieganiu ponownemu występowaniu tego procederu”.

- Stephen Warnath, Prezes i Dyrektor generalny, Grupa Warnath

W SKRÓCIE

Docelowi odbiorcy:

- Decydenci, rządowi i pozarządowi dostawcy usług socjalnych, pracownicy socjalni, specjaliści ds. zarządzania przypadkami, personel schronisk oraz obrońcy ofiar pracujący z osobami, które doświadczyły handlu ludźmi

Najważniejsze informacje: Ofiary handlu ludźmi to osoby o różnym pochodzeniu, doświadczeniach życiowych i reakcjach na sytuację, w której się znalazły. Pomoc i wsparcie udzielane ofiarom powinny odzwierciedlać tę różnorodność w formie kompleksowej opieki odpowiadającej na indywidualne potrzeby osób, które doświadczyły tego procederu, aby mogły odbudować swoje życie. Kompleksowy pakiet wsparcia powinien obejmować opiekę profesjonalnych pracowników socjalnych wyszkolonych w zakresie pracy z ofiarami handlu ludźmi. Opieka przygotowana z myślą o indywidualnych potrzebach każdej ofiary handlu ludźmi zmniejsza ryzyko ponownego wykorzystania ich lub wyzysku oraz ma na celu zapewnić długoterminową reintegrację i włączenie społeczne.

W tym Praktycznym poradniku omówiono:

- Cele i zasady systemów wsparcia ofiar
- Kluczowe elementy programów zarządzania przypadkami

Wprowadzenie

Handel ludźmi na całym świecie przybiera różne formy i dotyka kobiet, mężczyzn i dzieci z różnych środowisk na wiele innych sposobów. Ochrona ofiar wszystkich odmian handlu ludźmi jest głównym założeniem paradygmatu „3P” (prewencja, piecza, postępowanie karne) stosowanego na całym świecie w celu zwalczania handlu ludźmi. Najważniejsze przepisy dotyczące ochrony ofiar zostały sformułowane w art. 6 i 7 Protokołu w sprawie zapobiegania, likwidacji i karaniam handlu ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej („Protokół”), międzynarodowego aktu prawnego ratyfikowanego przez 175 państw, który stanowi wytyczne dla krajowych przepisów, zasad i praktyk w zakresie zwalczania handlu ludźmi na całym świecie. Na przestrzeni lat w wielu krajach przyjęto nawet rozszerzone regionalne i krajowe zobowiązania do zapewnienia pomocy i świadczeń dla ofiar handlu ludźmi.

Niestety, w praktyce skuteczność krajowych programów w zakresie świadczenia usług i pomocy dla osób, które doświadczyły handlu ludźmi, jest zróżnicowana. Wiele krajów nie zapewnia minimalnego poziomu potrzebnej pomocy i wsparcia. W wielu krajach poziom ochrony i wsparcia dla ofiar jest związany z postępowaniem w sprawach karnych lub od niego zależy. W niektórych z nich od ofiar wymaga się współpracy w procesie karnym, aby mogły oficjalnie uzyskać status ofiary, a co za tym idzie, dostęp do świadczeń. Tym samym oferowane usługi i pomoc często ograniczają się do różnych krótkoterminowych świadczeń, które nie tyle mają zaspokajać potrzeby każdej z ofiar, co służyć jako zachęta do współpracy ze służbami aż do zakończenia postępowania karnego. Ograniczeniem dla niektórych krajów może być brak zasobów. Niestety, zdarza się, że w niektórych krajach ofiary po prostu umieszczają się w schroniskach na czas trwania postępowania karnego lub szybko odsyła z kraju, bez zapewnienia/skoordynowania sensownej długoterminowej opieki po przeniesieniu do kraju pochodzenia. Ofiary, które nie mogą liczyć na potrzebną pomoc, muszą radzić sobie same, aby wyjść z traumy i odbudować swoje życie. Wszystkie państwa powinny przeanalizować i ocenić skuteczność swoich programów, aby zapewnić, że świadczenia i pomoc odpowiadają zróżnicowanym potrzebom ofiar i są dostosowane do wszystkich form handlu ludźmi, oraz wzmocnić współpracę w ramach realizacji tego celu.

Każdy system wsparcia obejmujący świadczenia i pomoc powinien – na ile to możliwe – dążyć w stopniu minimum do przywrócenia każdej ofierze stanu, w jakim znajdowała się, zanim padła ofiarą procederu handlu ludźmi. Idealnie, gdyby system wsparcia pozwalał każdej ofierze na odbudowanie życia w dobrobycie i samodzielności. Są to niezbędne kroki, aby rozpocząć naprawianie zła wyrządzonego każdej ofierze handlu ludźmi i zapobiegać ich dalszemu wykorzystywaniu.

Kluczem do realizacji tego celu jest zatrudnienie przez kraje i organizacje pozarządowe profesjonalnych pracowników socjalnych w celu opracowania i wdrożenia programów wsparcia opartych na potrzebach każdej ofiary i prowadzonych zgodnie z zasadami pracy socjalnej.

Pracownicy socjalni to wyszkoleni profesjonaliści pomagający ludziom, których charakteryzują złożone i trudne zachowania.¹ Zadaniem pracowników socjalnych

¹ „Praca socjalna” – według Międzynarodowej Federacji Pracowników Socjalnych to „zawód oparty na praktyce oraz dyscyplina akademicka, która promuje zmianę społeczną i rozwój społeczny, a także spójność społeczną oraz upodmiotowienie i wyzwolenie ludzi. Kluczowymi elementami pracy socjalnej są zasady sprawiedliwości społecznej, prawa człowieka, odpowiedzialność zbiorowa i poszanowanie dla różnorodności. Podbudowana

jest pomoc w podniesieniu jakości życia poszczególnych osób. Utrzymują zawodowe relacje oraz pełnią rolę przewodników i rzeczników sprawiedliwości społecznej. Są kluczowym ogniwem łączącym doświadczenia ofiar z decydentami, których zadaniem jest opracowanie skutecznych programów wsparcia dla ofiar.

Rządy, które finansują organizacje pozarządowe lub prowadzą resortowe programy wsparcia dla ofiar handlu ludźmi, powinny przeznaczać odpowiednie środki, aby zapewnić, że wykwalifikowani pracownicy socjalni będą pełnić funkcje nadzorcze/zarządzające. Jeśli nie jest to możliwe, należy zatrudnić profesjonalnych pracowników socjalnych, którzy będą pełnić regularny nadzór nad personelem udzielającym schronienia i zarządzającym przypadkami, rzecznikami ofiar i innymi pracownikami wsparcia. Przyczyni się to do zapewnienia profesjonalnego świadczenia usług i wsparcia dla ofiar, a u podłoża świadczenia usług znajdują się podstawy prawne.

Kompleksowe podejście do świadczenia usług wsparcia zakłada, że świadczenia mogą być nielinearne, wszyscy muszą sami dokonywać wyborów i mogą wyjść z traumy. Niektóre procedury egzekwowania prawa i rezultaty opartych na nich działań mogą utrudniać ofiarom odbudowywanie swojego życia i umacniać bezradność, jakiej doświadczyły podczas procederów handlu ludźmi i niewolnictwa. Przyjęcie i włączenie do całego postępowania karnego praktyk skoncentrowanych na ofiarach i uwzględniających potrzeby osób straumatyzowanych mają kluczowe znaczenie dla pokonania tych potencjalnych przeszkód. Z uwagi na fakt, że tak wiele czynników, włączając funkcjonowanie systemu wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, pozostaje poza kontrolą ofiar, każdy system pomocy powinien służyć przywróceniu lub umożliwieniu ofiarom wyboru i kontroli, gdy tylko jest to możliwe.

Cele związane z systemem wsparcia powinny:

- 1) Minimalizować podatność na wyzysk, handel ludźmi i inne nadużycia praw człowieka w przyszłości (prewencja);**
- 2) Zapewniać odpowiedni poziom bezpieczeństwa i godną pomoc, opiekę i wsparcie w dochodzeniu do siebie po doświadczeniach handlu ludźmi (piecza);**
- 3) Zapewniać dostęp do kompleksowych i terminowych rozwiązań karnych i cywilnych przeciwko sprawcom (postępowanie karne); oraz**

teoriami pracy socjalnej, naukami społecznymi, humanistycznymi i wiedzą lokalną, praca socjalna angażuje ludzi i struktury w celu sprostania wyzwaniom życiowym i poprawy dobrobytu”.

4) Być przejrzyste i rozliczalne w zakresie relacji między agencjami działającymi na rzecz pomocy ofiarom (partnerstwo).

W bardziej rozwiniętych systemach wsparcia przewidujących dłuższe angażowanie ofiar, które korzystają ze wsparcia, należy wdrażać strategię współprojektowania. Współprojektowanie to szereg działań i procesów stosowanych w opracowywaniu usług i produktów angażujących osoby, które korzystają z usługi lub produktu, lub są pod ich wpływem. Konsultowanie się z użytkownikami usług przy tworzeniu polityki i programów mających na celu ich wspieranie ma logiczne uzasadnienie. Wszystkie ofiary, z którymi się konsultowano w ramach współprojektowania programów, powinny być wynagradzane za swoją wiedzę i wkład w sposób systemowy – na tym samym poziomie co inni eksperci.

Zasady wspierania ofiar i kwestie operacyjne

Wspieranie ofiar powinno mieć jak najbardziej holistyczny charakter, uwzględniając fizyczne, emocjonalne, psychologiczne, społeczne i ekonomiczne potrzeby każdej z nich. Pomoc jest często świadczona przez szereg osób, które powinny zostać przeszkolone i upoważnione do profesjonalnego wykonywania swoich zadań, reprezentujących wiele organizacji zarówno rządowych, jak i pozarządowych. Zakres świadczeń i pomocy, do których ofiary są uprawnione, należy wyjaśnić, tak aby ofiara mogła wybrać, z których z nich chce skorzystać. Angażowanie każdej ofiary w podejmowanie takich decyzji jest ważnym aspektem przywracania wyboru i kontroli, których pozbawił ich proceder handlu ludźmi. Pozwala także rozwijać skuteczne umiejętności upominania się o swoje prawa w bezpieczny sposób. Od ofiar nigdy nie należy wymagać zgody na konkretne świadczenia, których nie chcą lub które mają warunkować otrzymanie pomocy. Jeżeli ofiara w dowolnym momencie odmówi lub zrezygnuje z usługi, należy uszanować taką decyzję oraz wyraźnie poinformować o wszystkich możliwościach ponownego skorzystania z pomocy.

Świadczenia należy oferować w sposób dobrowolny i przejrzysty dla ofiar, zwłaszcza w zakresie, w jakim organizacje współpracują w imieniu ofiar i dzielą się informacjami. Ofiary powinny mieć wybór i kontrolę nad tym, kiedy, w jaki sposób i komu przekazywane są ich dane. Powinny mieć też możliwość odmowy przekazania ich informacji innym podmiotom, włączając rządy ich krajów. Wszystkie agencje pracujące z ofiarami powinny jasno przedstawić każdej osobie politykę i procedury dotyczące zachowania poufności oraz sposobu, w jaki można wyrazić świadomą zgodę na wykorzystanie swoich danych. Świadomej zgody udziela się w formie pisemnej z wyszczególnieniem, jakie informacje są udostępniane, komu, kiedy i w

jakim celu – w ramach rutynowej procedury wspierania ofiar. Ofiary należy też poinformować, w jaki sposób mogą w dowolnym momencie wycofać swoją zgodę. Choć dla pracowników agencji może to być uciążliwe, jest to konieczne, aby ofiary mogły samodzielnie podjąć decyzję. Należy też jasno wyjaśnić, w jaki sposób przechowywane są dane ofiar i jak mogą one uzyskać do nich dostęp.

Granice zawodowe

Zachowanie granic zawodowych ma kluczowe znaczenie w pracy w opiece społecznej, ponieważ personel dogłębnie współpracuje z osobami w szczególnie trudnej sytuacji. Obowiązkiem organizacji pomocy społecznej jest zapewnienie, że pomoc i wsparcie, które zapewniają, nie szkodzą ich podopiecznym ani nie pozbawiają ich żadnych praw. Należy jasno nakreślić granice zawodowe, włączając sposób zarządzania nimi przez personel wyższego szczebla. Pracownicy wsparcia nigdy nie powinni składać obietnic, których nie mogą spełnić ani nawiązywać osobistych relacji z ofiarami podczas wykonywania swoich obowiązków zawodowych. Osoby, które podejmują pracę w opiece społecznej, często charakteryzuje autentyczna empatia i pragnienie, aby naprawdę pomagać innym. Należy jednak nadzorować ich interakcje z usługobiorcami w trudnej sytuacji. Dotyczy to również funkcjonariuszy organów ścigania, agencji rządowych i innych świadczeniodawców, np. tłumaczy. Należy wprowadzić jasne i bezpieczne procedury składania skarg w przypadku naruszenia granic zawodowych.

Opieka zorientowana na osoby strauumatyzowane

Wszyscy pracownicy rządowi i pozarządowi zajmujący się ofiarami powinni ukończyć szkolenie dotyczące skutków traumy, ponieważ wiele ofiar doświadcza traumy. Dotyczy to pracowników wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych – sędziów, prokuratorów i policjantów. Ofiary mogą mieć objawy choroby fizycznej, trudne zachowania natury psychologicznej, zaburzenia poznawcze i trudności z regulacją emocji – są to normalne reakcje na traumatyczne doświadczenia, takie jak handel ludźmi. Mogą one jednak utrudniać ofierze udział w postępowaniu sądowym, przeszkadzać w wykonywaniu codziennych czynności i uniemożliwiać jej dostęp do usług wsparcia terapeutycznego. Trauma może wpływać na chemię mózgu, a tym samym na wiele jego funkcji. Jeżeli specjaliści rozumieją naturę i skutki traumy oraz pracują w oparciu o podejście zorientowane na osoby strauumatyzowane, osiągają lepsze wyniki w terapii ofiar w ramach systemów mających na celu ich ochronę, jak

również w ramach wymiaru sprawiedliwości odpowiedzialnego za ściganie handlarzy.

Zarządzania przypadkami

Zarządzanie przypadkami to zespołowy proces oceny, planowania, przybliżania, koordynowania opieki, ewaluacji i promowania możliwości i usług w celu zaspokojenia kompleksowych potrzeb jednostki.

Kluczowe elementy programów zarządzania przypadkami powinny obejmować:

- a. **Ocenę potrzeb (przyjęcie), planowanie świadczeń, monitorowanie i ewaluację**
- b. **Spotkania z partnerami w ramach zarządzania przypadkami**
- c. **Dokumentację w zakresie zarządzania przypadkami**
- d. **Weryfikację przypadku i superwizję z pracownikiem socjalnym/superwizorem**
- e. **Oparte na danych rzecznictwo na rzecz poprawy polityki wobec ofiar handlu ludźmi**

Skuteczne zarządzanie przypadkami obejmuje nieustanny proces oceny, terapii i ponownej oceny (jak pokazano na Rys. 1 poniżej).

Rys. 1: Nieustanny proces zarządzania przypadkami

Skuteczność pracy specjalistów ds. zarządzania przypadkami w zakresie wsparcia ofiar handlu ludźmi często jest ograniczana przez: 1) politykę rządu, która wyklucza

ofiary ze wsparcia; 2) nieodpowiednie finansowanie istniejącego wsparcia; 3) wsparcie niedopasowane do potrzeb ofiar; lub 4) wsparcie w ogóle niedostępne. Jednakże rolą specjalistów ds. zarządzania przypadkami jest praca w ramach dostępnych systemów i ograniczeń, aby pomóc ofiarom osiągnąć wyznaczone cele. Należy regularnie konsultować się ze specjalistami ds. zarządzania przypadkami, którzy pracują bezpośrednio z ofiarami, aby zapewnić, że o przeszkodach w skutecznym świadczeniu usług informowani są kluczowi decydenci.

Zarządzanie przypadkami w pracy z ofiarami składa się z szeregu etapów, których kluczowe elementy przedstawiono poniżej:

1. Etap reagowania na sytuację kryzysową (zaspokojenie pilnych potrzeb)

Szybka ocena potrzeb/przyjęcie (na miejscu, często z udziałem policji)

ocena ryzyka – (ryzyko dla ofiary, rodziny, innych) skutkująca planem zarządzania ryzykiem, który jest możliwy do wdrożenia dla ofiary

pomoc rzeczowa/finansowa – żywność, odzież, telefon, transport, pieniądze, pomoc językowa, która jest terminowa i dopasowana pod kątem kulturowym

zakwaterowanie w czasie sytuacji kryzysowej – poczucie ochrony przed handlarzami

pilna opieka medyczna – opatrzenie urazów, leczenie chorób, nadużywania substancji psychoaktywnych, dostęp do leków

poważny stan psychiczny – ataki paniki, niekontrolowane zachowania, myśli samobójcze, kontakt z rodziną w razie potrzeby

doradztwo prawne związane zarówno z postępowaniem karnym, jak i imigracyjnym – zabezpieczenie dokumentów tożsamości, regulacja statusu migracyjnego, wsparcie w celu skutecznego umożliwienia współpracy z organami ścigania

Intensywne zarządzanie przypadkami (wdrożenie planu wsparcia we współpracy z ofiarą i innymi agencjami)

rola opiekuna socjalnego – szczegółowe objaśnienie i poinformowanie o PROCESIE pracy socjalnej w czasie

rola ofiary/klienta/świadczeniobiorcy – jak współpracować ze swoim opiekunem socjalnym

wsparcie dopasowane do potrzeb kulturowych – jak uzyskać dostęp do tłumaczy, przestrzegać zasad swojej kultury i religii, okazywać szacunek innym w przypadku środowiska wielokulturowego

narzędzia w zakresie planowania i dokumentowania przypadków – przygotowanie ich do formalności papierkowych, ćwiczenie podpisywania dokumentów, zapewnienie narzędzi do korzystania ze wsparcia

zarządzanie harmonogramami świadczenia usług – ustalanie oczekiwań co do czasu wykonania uzgodnionych zadań i sposobu komunikacji

zarządzanie relacjami z partnerami, włączając organy ścigania – wyjaśnianie zobowiązania do zachowania poufności i sposobu zarządzania nią

możliwości budowania relacji/zaufania poprzez działania

bazowy pomiar wpływu społecznego – w jakim punkcie znajduje się ofiara, gdy zaczyna korzystać z usług wsparcia?

2

² Więcej informacji można znaleźć w Praktycznym przewodniku Grupy Warnath „Providing Social Services Support for People Who Experienced Human Trafficking Acting as Witnesses in Legal Proceedings”

2. Etap wsparcia przejściowego (zmniejszenie podatności na zagrożenia, zwiększenie niezależności)

Kompleksowa ocena potrzeb przez opiekuna socjalnego:

weryfikacja oceny ryzyka (ryzyko dla ofiary, rodziny, innych) – by zmierzyć postępy lub wskazać nowe ryzyko, którym należy zarządzać

pomoc rzeczowa/finansowa – dostęp do zatrudnienia i edukacji

zakwaterowanie długoterminowe – możliwości samodzielnego życia

stała opieka medyczna – zakończenie leczenia zdiagnozowanych schorzeń, dostęp do leków

bieżące świadczenia w zakresie zdrowia psychicznego – zakończenie leczenia zdiagnozowanych schorzeń, dostęp do leków

kompleksowa ocena potrzeb prawnych i plan wsparcia – bezpłatna pomoc prawna w celu wyjaśnienia i pomocy w kwestiach związanych z postępowaniem karnym, cywilnym, migracyjnym i innym w zależności od potrzeb

edukacja w zakresie praw – jako ofiary przestępstwa, prawa pracownicze, inne wskazane obszary

pomoc w zakresie edukacji/zatrudnienia – w celu zdobycia umiejętności językowych, szkolenia/umiejętności zawodowych, wsparcie w znalezieniu i utrzymaniu pracy

rozwój umiejętności samodzielnego życia – w zależności od potrzeb

wsparcie/więzi/sieci społecznościowe i społeczne – dostęp do grup społecznościowych, organizacji wyznaniowych, grup sportowych

pomiar wpływu społecznego

(Zapewnienie wsparcia służb socjalnych osobom, które doświadczyły handlu ludźmi, występującym w charakterze świadka w postępowaniach sądowych), który przedstawia rolę pracowników służb socjalnych w procesach karnych prowadzonych przed wymiarem sprawiedliwości, korzystając ze złożonych scenariuszy opartych na rzeczywistych przypadkach, jak również podpowiada, jak tworzyć plany bezpieczeństwa i wsparcia oraz jak zapewnić ofierze niezbędne informacje, aby mogła dokonywać wyborów w całym postępowaniu sądowym. Poradnik dostępny jest pod adresem: <https://www.warnathgroup.com/practice-guide-providing-social-services-support-for-people-who-experienced-human-trafficking-acting-as-witnesses-in-legal-proceedings/>.

3. Etap wsparcia zewnętrznego (samodzielność i prężne funkcjonowanie)

praca socjalna ograniczona w czasie

planowanie zakończenia korzystania z usług wsparcia w kierunku bezpiecznej i pewnej niezależności

zakończenie korzystania z usług wsparcia – ocena klienta i informacja zwrotna dotycząca usług oraz uzyskanie zgody w związku ze współprojektowaniem usług

promowanie działań na rzecz ofiar handlu ludźmi, programy mentorskie i podnoszenie świadomości, jeśli istnieją ramy etyczne wspierające tego rodzaju zaangażowanie

Opieka/informacja i pomoc

Ofiary handlu ludźmi i niewolnictwa, które przestały korzystać z usług, mogą co jakiś czas potrzebować ponownie skorzystać z wcześniejszego wsparcia. Niestety, sytuacja kryzysowa może powrócić, a takie osoby mogą potrzebować dodatkowych tur wsparcia kryzysowego. Świadczeniodawcy powinni być przygotowani do dokonania ponownej oceny, jeżeli: 1) można zapewnić krótkoterminowe wsparcie; 2) potrzebna jest nowa reakcja na kryzys; lub 3) odpowiednie jest skierowanie do usługodawcy zewnętrznego. Dostawca usług socjalnych, który nawiązał relację zaufania z ofiarą i zna jej historię korzystania z usług, powinien móc udzielać skierowań oraz odpowiadać na sporadyczne zapytania o pomoc poprzez ponowne otwarcie akt ofiary lub zainicjowanie nowego wniosku. Przykładami mogą być prośby o kopie informacji przechowywanych w aktach agencji, uzyskanie listów poparcia lub weryfikację świadczonych usług.

Usługi wsparcia w zakresie prewencji

Podmioty świadczące usługi socjalne i organy ścigania mogą powziąć informacje o osobach, które są zagrożone handlem ludźmi, niewolnictwem lub praktykami podobnymi do niewolnictwa, w społeczności, systemach pomocy społecznej lub instytucjach wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych. W wielu krajach istnieją minimalne kryteria, które muszą zostać spełnione, aby ofiary handlu ludźmi mogły otrzymać świadczenia socjalne. Zdarzają się sytuacje, w których osoby szczególnie

zagrożone handlem ludźmi nie do końca spełniają kryteria kwalifikujące je do pomocy i odmawia się im świadczeń socjalnych. Kluczowe znaczenie ma zapewnienie dostawcom usług socjalnych pewnej elastyczności i zasobów do podjęcia interwencji, gdy takie wskaźniki są obecne, aby można było zmniejszyć zagrożenie handlem ludźmi i przestępstwami związanymi z niewolnictwem. Dostawcy usług socjalnych mogą działać na rzecz rozszerzenia usług dla takich osób i rewizji kryteriów w celu poszerzenia zakresu kwalifikacji, by zapobiegać handlowi ludźmi. Podmioty finansujące powinny uwzględnić znaczenie udostępnienia tych świadczeń, zwłaszcza w sytuacji, gdy nie funkcjonują inne specyficzne programy profilaktyczne.

Pomiar sukcesu – ocena wpływu społecznego/pozyskiwanie danych

Większość organizacji pozarządowych świadczących usługi oraz organy ścigania gromadzą dane demograficzne ofiar i dane związane z przestępczością oraz rejestrują świadczone usługi. Organizacje posiadające zdolność zarządzania przypadkami zazwyczaj rejestrują nakłady i działania związane z procesami wspierania ofiar, ale nie osiągnęte rezultaty. Jeżeli jest to możliwe, należy przeprowadzić ocenę wpływu społecznego, aby zrozumieć, czy i w jakim stopniu działania organizacji są skuteczne. Dane te stanowią bazę dowodową, która może służyć do usprawnienia działań organizacji pozarządowych, organów ścigania, rządów krajowych i międzynarodowych. W przypadku dostawców usług powinny obowiązywać zasady i procedury dotyczące proaktywnego i etycznego przekazywania istotnych danych oraz odpowiadania na wnioski zewnętrzne zgodnie z przepisami dotyczącymi ochrony prywatności obowiązującymi w ich krajach. Szczególnie istotne znaczenie ma odpowiednie wykorzystanie danych, z poszanowaniem ochrony ofiar i ich prywatnych danych, w celu informowania kluczowych decydentów, mediów i środowisk badawczych na rzecz prewencji i osiągnięcia lepszych rezultatów dla ofiar handlu ludźmi. Oceny skutków społecznych powinien dokonywać niezależny ekspert.

Podziękowania

„Chciałbym podziękować Jenny Stanger, która we współpracy z naszym zespołem z Grupy Warnath opracowała ten Praktyczny poradnik. Jako współzałożycielka Coalition to Abolish Slavery and Trafficking (Koalicja na rzecz zwalczania niewolnictwa i handlu ludźmi) pod koniec lat 90. XX wieku, Jenny jest jedną z zasłużonych pionierek ruchu dotyczącego współczesnego niewolnictwa oraz świadczenia specjalistycznych usług dla osób, które doświadczyły handlu ludźmi”.

-Stephen Warnath, Prezes i Dyrektor generalny, Grupa Warnath

Copyright © The Warnath Group, LLC 2020 Wszelkie prawa zastrzeżone. Żadna część tego dokumentu nie może być powielana bez pisemnej zgody.